

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ A GUVERNULUI

pentru modificarea și completarea

Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie cu modificările și completările ulterioare

În temeiul art. 108, alin. (3) din Constituția României, republicată, și al art.1 pct. I.13 din Legea nr.138/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță,

Art.I - Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.743 din 3 noiembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 9 iulie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera s¹) se abrogă.

2. La articolul 2, după litera x) se introduc două litere noi, literele y) și z) cu următorul cuprins:

„y) consum final brut de energie - produse energetice furnizate în scopuri energetice industriei, transporturilor, sectorului casnic, serviciilor, inclusiv serviciilor publice, agriculturii, silviculturii și pescuitului, inclusiv consumul de energie electrică și termică din sectorul de producere a energiei electrice și termice, precum și pierderile de energie electrică și termică din distribuție și transport;

z) obligație referitoare la energia regenerabilă - sistem de promovare care fie impune producătorilor de energie să includă în producția lor o anumită proporție de energie din surse regenerabile, fie impune furnizorilor de energie să includă în furnizarea de energie o anumită proporție de energie din surse regenerabile sau care impune consumatorilor de energie să includă în consumul lor o anumită proporție de energie din surse regenerabile. Sistemele în cadrul cărora astfel de cerințe pot fi îndeplinite prin utilizarea certificatelor verzi sunt incluse în definiție;”

3. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (2) Ministerul de resort elaborează Planul național de acțiune în domeniul energiei regenerabile conform modelului stabilit de Comisia Europeană în concordanță cu prevederile art. 4 alin. (2) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE. ”

4 . La articolul 15 , alineatul (1) litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) România poate, prin acorduri comune cu țări terțe, coopera la realizarea unor proiecte referitoare la producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie. Cooperarea respectivă poate implica și operatori privați. ”

5 . La articolul 17 , alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Art. 17 - (4) Raportul prevăzut la alin. (3) detaliază:

(a) ponderile sectoriale (energie electrică, încălzire și răcire și transport) și globale de energie din surse regenerabile din cei doi ani calendaristici precedenți și măsurile luate sau propuse la nivel național de promovare a dezvoltării energiei din surse regenerabile ținând seama de traiectoria orientativă din anexa I partea B, a Directivei 2009/28/CE;

(b) introducerea și funcționarea sistemelor de promovare și a altor măsuri de promovare a energiei din surse regenerabile și orice evoluții ale măsurilor utilizate cu privire la cele stabilite în planul național de acțiune în domeniul energiei regenerabile al statului membru și informații privind modul în care energia electrică care beneficiază de sprijin este alocată consumatorilor finali, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2003/54/CE;

(c) modalitățile în care au fost structurate sistemele de promovare pentru a lua în considerare aplicațiile care utilizează energie regenerabilă și care oferă avantaje suplimentare față de alte aplicații comparabile, însă au costuri mai ridicate, inclusiv biocarburanții produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic;

(d) funcționarea sistemului de garanții de origine pentru energie electrică, încălzire și răcire din surse regenerabile de energie și măsurile luate pentru a asigura fiabilitatea și protecția sistemului împotriva fraudării;

(e) progresele înregistrate în evaluarea și îmbunătățirea procedurilor administrative de îndepărtare a eventualelor obstacole identificate în reglementări și de altă natură apărute în calea dezvoltării energiei din surse regenerabile;

(f) măsurile luate pentru a asigura transportul și distribuția energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și pentru a îmbunătăți cadrul sau normele pentru suportarea separată sau în comun a costurilor menționate la articolul 16 alineatul (3) al Directivei 2009/28/CE;

(g) dezvoltarea disponibilității și utilizării resurselor de biomasă în scop energetic;

(h) prețul de comercializare și schimbările în ceea ce privește utilizarea terenurilor asociate cu intensificarea utilizării biomasei și a altor forme de energie din surse regenerabile;

- (i) dezvoltarea și utilizarea în comun a biocarburanților produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic;
- (j) impactul estimat al producției de biocarburanți și a biolichidelor asupra biodiversității, resurselor de apă, calității apei și solului de pe teritoriul României;
- (k) reducerea estimată netă a emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării energiei din surse regenerabile;
- (l) excesul estimat de producție de energie din surse regenerabile al acestuia în comparație cu traiectoria orientativă, care ar putea fi transferat altor state membre, precum și potențialul estimat pentru proiecte comune, până în 2020;
- (m) cererea estimată de energie din surse regenerabile care trebuie să fie satisfăcută altfel decât prin producția internă până în 2020; și
- (n) informații privind modul de estimare a ponderii deșeurilor biodegradabile din deșeurile utilizate la producerea energiei și privind măsurile luate pentru a ameliora și verifica aceste estimări. ”

6. La articolul 17, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„ Art. 17 - (5) În fiecare raport se pot corecta datele din rapoartele precedente. ”

7. La articolul 17³, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) excesul estimat al producției sale de energie din surse regenerabile comparat cu obiectivele orientative stabilite conform anexei I, partea B a Directivei 2009/28/CE, care ar putea fi transferat către alte state membre, în conformitate cu art. 16¹-16⁴, precum și potențialul său estimat pentru proiecte comune, până în anul 2020; și ”

8. După articolul 17³ se introduce un nou articol, articol 17⁴ cu următorul cuprins:

„Art. 17⁴ - Documentul previzional prevăzut la articolul 17³ se actualizează în raportul menționat la articolul 17(3). ”

9. După capitolul IX¹ se introduc două noi capitole, capitolele IX² și IX³ cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IX²
Proceduri administrative

Art. 19² – (1) Atunci când consideră necesară reglementarea sau revizuirea procedurilor de autorizare, certificare și acordare de licențe care se aplică centralelor și infrastructurilor conexe ale rețelei de transport și distribuție pentru producția de energie electrică, încălzire sau răcire din surse regenerabile de energie, precum și a procesului de transformare a biomasei în biocarburanți sau alte produse energetice, autoritățile publice se asigură că reglementările aferente sunt proporționale și iau în considerare structura specifică a sectorului energiei regenerabile.

(2) Reglementările prevăzute la alineatul (1) sunt transparente, nu fac discriminare între solicitanți și țin cont de particularitățile fiecăreia din tehnologiile care utilizează surse regenerabile de energie.

(3) Pentru proiectele cu putere instalată sub 1 MW și pentru instalațiile descentralizate de producere a energiei din surse regenerabile se stabilesc proceduri simplificate prin reglementările prevăzute la alineatul (1).

(4) În reglementările și codurile din domeniul construcțiilor se introduc măsuri pentru a crește ponderea tuturor tipurilor de energie din surse regenerabile în domeniul construcțiilor.

(5) Până la 31.12.2014, reglementările și/sau codurile menționate la alineatul (4) prevăd utilizarea unor niveluri minime de energie din surse regenerabile de energie în cazul clădirilor noi și a celor existente care fac obiectul unor renovări majore.”

„CAPITOLUL IX³

Sisteme de certificare pentru instalatori

Art. 19³ - (1) Până în anul 2012 instalatorii de cazane și sobe mici pe bază de biomasă și de sisteme fotovoltaice solare și termice solare, de sisteme geotermice de mică adâncime și pompe de căldură beneficiază de scheme de certificare sau sisteme de calificare echivalente.

(2) Schemele prevăzute la alineatul (1) au la baza criteriile prevăzute în anexa nr. 1.

(3) România recunoaște certificarea acordată de celelalte state membre în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (2).

(4) ANRE, ministerele cu responsabilități în domeniul promovării energiei din surse regenerabile și autoritățile publice locale organizează campanii de informare cu privire la avantajele și aspectele practice ale dezvoltării și utilizării energiei din surse regenerabile.

”

10. Anexa nr. 1 face parte integrantă din prezenta Ordonanță a Guvernului.

Art. II - Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.743 din 3 noiembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea 139/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 474 din 9 iulie 2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta Ordonanță a Guvernului va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Criteria aferente schemelor de certificare a instalatorilor

Sistemele de certificare sau sistemele de calificare echivalente au la bază următoarele criterii:

1. Procesul de certificare sau calificare este transparent și definit în mod clar.
2. Instalatorii pentru pompa de căldură și de biomasă și pentru instalațiile geotermale, termice solare și cele fotovoltaice solare sunt certificați printr-un program de formare acreditat sau de către un organism de formare acreditat.
3. Acreditarea programului sau a organismului de formare se realizează de către organisme desemnate. Organismul acreditat are obligația de a se asigura că programul de formare oferit de organismul de formare prezintă continuitate sau acoperire regională ori națională. Organismul de formare trebuie să dețină dotări tehnice specifice pentru a oferi formare practică, inclusiv anumite echipamente de laborator sau facilități corespunzătoare pentru a asigura formarea practică. De asemenea, organismul de formare trebuie să ofere, pe lângă formarea de bază, cursuri scurte de perfecționare privind problemele tipice, inclusiv noile tehnologii, pentru a permite perfecționarea continuă în domeniul instalațiilor. Pot avea calitatea de organism de formare producătorul instalației sau al sistemului, institute sau asociații.
4. Formarea care se încheie cu certificarea sau calificarea instalatorului include atât o parte teoretică, cât și una practică. La finalul formării, instalatorul trebuie să dețină calificările necesare pentru instalarea echipamentelor și sistemelor relevante în scopul de a îndeplini cerințele clientului de performanță și fiabilitate ale acestora, de a-și însuși competențe la un înalt nivel de calitate și de a respecta toate codurile și standardele aplicabile, inclusiv cele referitoare la energie și etichetare ecologică.
5. Cursul de formare se încheie cu un examen pentru obținerea unui certificat sau a unei calificări. Examenul constă dintr-o probă practică de instalare corectă a cazanelor și a cuptoarelor de biomasă, a pompelor de căldură, a instalațiilor geotermale sau a instalațiilor termice solare și a celor fotovoltaice solare.
6. Sistemele de certificare sau sistemele de calificare iau în considerare următoarele orientări:

(a) Programele de formare acreditate ar trebui oferite instalatorilor cu experiență la locul de muncă și care au urmat sau urmează tipurile de formare menționate în continuare:

(i) în cazul instalatorilor de cazane și cuptoare de biomasă: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal, instalator de țevi și conducte, instalator de instalații termice sau tehnician de instalații sanitare și de încălzire sau de răcire;

(ii) în cazul instalatorilor de pompe de căldură: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal sau instalator de instalații frigorifice și deținerea calificării de bază ca electrician și instalator de apă și canal (tăierea țevilor, sudarea manșoanelor de țevă, lipirea manșoanelor de țevă, izolarea, etanșarea garniturilor, verificarea scurgerilor și instalarea sistemelor de încălzire sau de răcire);

(iii) în cazul instalatorului de instalații termice solare sau fotovoltaice solare: se cere formarea prealabilă ca instalator de apă și canal sau electrician, deținerea calificării de

bază ca instalator de apă și canal, electrician și calificare pentru lucrări de aplicare a învelișurilor în construcții, inclusiv cunoștințe de sudare a manșoanelor de țevă, lipire a manșoanelor de țevă, izolații, etanșare a garniturilor, verificare a scurgerilor la lucrările de apă și canal, capacitate de a efectua racordări la rețea, familiarizare cu materialele de bază pentru acoperiri, metodele de descărcare în arc și de sudare; sau

(iv) un program de formare profesională care să îi ofere unui instalator calificările specifice, echivalente cu 3 ani de instruire în calificările menționate la literele (a), (b) sau (c), inclusiv învățământ la clasă și la locul de muncă.

(b) Partea teoretică a formării instalatorului pentru cuptoare și cazane de biomasă ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de biomasă și să cuprindă aspecte ecologice, combustibili din biomasă, logistică, protecția împotriva incendiilor, dotări aferente, tehnici de ardere, sisteme de aprindere, soluții hidraulice optime, compararea costurilor și a rentabilității, precum și proiectarea, instalarea și întreținerea cazanelor și cuptoarelor de biomasă. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a standardelor europene în domeniul tehnologiei și combustibililor din biomasă, de tipul peletelor, precum și a legislației naționale și comunitare referitoare la biomasă.

(c) Partea teoretică a formării instalatorilor de pompe de căldură ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de pompe de căldură și să acopere resursele geotermale și temperaturile surselor subterane din diferite regiuni, identificarea conductibilității termice a solurilor și a rocilor, reglementări privind utilizarea resurselor geotermale, fezabilitatea utilizării pompelor de căldură în construcții și determinarea celui mai potrivit sistem de pompe de căldură, precum și cunoștințe privind cerințele tehnice, siguranța, filtrarea aerului, racordarea la sursa de căldură și planul sistemului. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, o bună cunoaștere a standardelor europene pentru pompe de căldură, precum și a legislației naționale și comunitare relevante. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:

(i) înțelegere de bază a principiilor fizice și de funcționare a pompei de căldură, inclusiv a caracteristicilor circuitului pompei de căldură: contextul dintre temperaturile joase ale mediului absorbant de căldură, temperaturile mari ale sursei de căldură și eficiența sistemului, determinarea coeficientului de performanță (COP) și factorul de performanță sezonieră (FPS);

(ii) înțelegere a componentelor și a funcționării lor în cadrul circuitului pompei de căldură, cum ar fi compresorul, ventilul de destindere, evaporatorul, condensatorul, armăturile și garniturile, uleiul de ungere, refrigerentul, supraîncălzirea și subrăcirea și posibilitățile de răcire în cazul pompelor de căldură;

(iii) capacitate de a alege și de a dimensiona componentele în situații tipice pentru domeniul instalațiilor, inclusiv de a determina valorile tipice ale necesarului de frig pentru diferite clădiri și pentru producerea de apă caldă pe baza consumului de energie, de a determina capacitatea pompei de căldură privind necesarul de frig pentru producerea de apă caldă, pentru masa de conservare a clădirii și pentru furnizarea neîntreruptă de curent; determinarea componentei rezervor-tampon și a volumului acesteia, precum și integrarea unui al doilea sistem de încălzire.

(d) Partea teoretică a formării instalatorilor pentru instalațiile termice solare și cele fotovoltaice solare ar trebui să ofere o privire de ansamblu a situației pieței de produse solare și comparații între cost și profitabilitate și să cuprindă aspecte ecologice, componente, caracteristicile și dimensionarea sistemelor care utilizează energie solară, selectarea de sisteme precise și dimensionarea componentelor, determinarea necesarului de căldură, protecția împotriva incendiilor, dotări aferente, precum și proiectarea,

instalarea și întreținerea instalațiilor termice solare și a celor fotovoltaice solare. Formarea ar trebui să asigure, de asemenea, cunoașterea standardelor europene privind tehnologia și certificarea, precum Solar Keymark, precum și a legislației naționale și comunitare aferente. Instalatorul ar trebui să demonstreze că deține următoarele competențe esențiale:

(i) capacitate de a lucra în condiții de siguranță, utilizând echipamentul și uneltele necesare și punând în aplicare codurile și standardele de siguranță și capacitatea de a identifica pericolele legate de lucrările de energie electrică, apă și canal, precum și pericolele de altă natură asociate instalațiilor solare;

(ii) capacitate de a identifica sistemele și componentele specifice pentru sistemele active și pasive, inclusiv proiectarea lor mecanică și de a determina amplasarea componentelor, planul și configurația sistemului;

(iii) capacitate de a determina zona necesară pentru instalare, orientarea și înclinarea încălzitorului de apă solar și ale celui fotovoltaic solar, ținând cont de umbră, de accesul solar, de integritatea structurală, de oportunitatea instalării din punct de vedere al clădirii sau climei și de identificarea diferitelor metode de instalare potrivite pentru tipurile de acoperiș și proporția echipamentelor necesare pentru instalare în cadrul sistemului; și

(iv) în special, pentru sistemele fotovoltaice solare, capacitate de adaptare a schemei electrice, inclusiv determinarea curenților nominali proiectați, selectarea tipurilor corespunzătoare de conductori și a valorilor nominale corespunzătoare pentru fiecare circuit electric, determinarea dimensiunii corespunzătoare, a valorilor nominale și a locațiilor pentru echipamentele și subsistemele aferente și selectarea unui punct corespunzător de interconectare.

(e) Certificarea instalatorilor ar trebui să fie limitată în timp, astfel încât se recomandă un seminar sau un curs de perfecționare pentru a se asigura continuitatea certificării.